

„U blizini svake deponije obradivo zemljište je ozbiljno kontaminirano. Zemljište upija otrovne materije s deponija, posebno kada pada kiša, tako da dobijamo poljoprivredne proizvode sa tih područja koji nisu zdravi”, rekao je Marko Vujić iz Centra za ekološku politiku Fakulteta političkih nauka.

On je dodao da je najzagodenija voda u srednjem i severnom Banatu, gde živi nekoliko stotina hiljada stanovnika koji već 46 godina ne mogu da piju vodu s česme.

„Neverovatno je i neodgovorno da Srbija decenijama ne može da reši problem nedostatka vode za piće u Banatu”, kazao je Vujić.

Naveo je da se u mnogim gradovima 95 odsto kanalizacije izliva u reke. Prema njegovim rečima, Srbiju zagađuje i neodgovorno ponašanje privatnih kompanija, pre svega stranih investitora.

„Kod nas su ekološki standardi niži nego u zemljama iz kojih dolazi većina investitora.

Stranci ne poštaju ni minimum važećih ekoloških standarda, a s druge strane ne postoji ni ekološka inspekcija koja bi nadzirala njihov rad”, ocenio je Vujić.

Naveo je da Srbija na 100.000 stanovnika ima samo jednog ekološkog inspektora.

„Mi smo veoma plodno tle za investitore koji ne ulažu u zaštitu životne sredine, a u poslednje vreme oni najviše dolaze iz Kine. Enormno zagađenje u Smederevu i Boru je najbolji pokazatelj koliko Kinezi brinu o životnoj sredini i zdravlju građana”, rekao je on. Vujić kaže da su ljudi koji žive u Boru i Smederevu i udišu vazduh iz tamošnjih topionica – heroji.

„Definitivno, kineski investitori su znatno pogoršali stanje životne sredine u Srbiji.

Nedopustiva je bila izjava predsednika Aleksandra Vučića da njega ne interesuje što kineski investitori nisu mogli da se ostvare u Kini zbog visokih ekoloških standarda. Ovakvo ponašanje ljudi na vlasti s pravom unosi nespokoj kod građana”, kazao je ekolog.

Ako tome dodamo projekte koji su u planu, naveo je Vujić, kao što je rudnik litijuma u Jadru kod Loznice, onda možemo da zaključimo da i država prilično učestvuje u procesima koji ugrožavaju zdravlje ljudi.

„Nijedna pametna država ne bi dozvolila kompaniji kao što je Rio tinto da otvara rudnike.

Taj rudnik bi izazvao kontaminaciju plodnog zemljišta u desetinama kvadratnih kilometara i sav taj kraj bi bio pretvoren u pustoš”, ocenio je Vujić.

Dodao je da bi rudnik litijuma potpuno ukinuo poljoprivrednu proizvodnju u Jadru i ugrozio živote ljudi. Da bi Srbija oblast ekologije standardizovala na prosečnom nivou sa Evropskom unijom, dодao је, potrebno je 15 milijardi evra i „naravno dobra volja”.

„Trenutno se za zaštitu životne sredine u Srbiji izdvaja manje od 0,3 odsto BDP-a, a u EU 2-3 odsto BDP-a. Bugarska i Rumunija su pred ulazak u EU ulagale 8-10 odsto BDP za zaštitu

životne sredine”, rekao je Vujić.

Zaključio je da aktuelna vlast, na žalost, ne povezuje zdravu životnu sredinu sa zdravljem ljudi.

Izvor: danas.rs